

impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice” nu include autovehiculele pe care o întreprindere de leasing le achiziționează pentru a le închiria și ulterior pentru a le vinde la încetarea contractelor de leasing, precum în acțiunea principală, din moment ce vânzarea respectivelor autovehicule, conform acestor contracte, face parte integrantă din activitățile economice curente ale acestei întreprinderi.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-196/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politică privind concurența — Concentrări — Neexecutarea anumitor obligații impuse de Comisie — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Gippini Fournier, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neexecutarea articolului 2 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 (cauza COMP/M. 4197 — E.ON/Endesa — C(2006)4279 final) și a articolului 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 (cauza COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 final)

Dispozitivul

1) Prin neeliminarea

— condițiilor nr. 1-6, 8 și 17 impuse prin decizia Comisiei naționale în domeniul energiei, care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 [cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 4279 final], și a

— condițiilor nr. 1, 10, 11 și 15 modificate, impuse prin decizia ministrului industriei, turismului și comerțului care au fost

declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 [cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006) 7039 final], în termenele prevăzute,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din fiecare dintre aceste decizii.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-340/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/73/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei — Accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională — Condiții de muncă — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 107/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și M. van Beek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 269, p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din această directivă.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Athanasios Vatsouras/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Cauza C-22/08)

(2008/C 107/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Athanasios Vatsouras

Pârât: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹) este conform cu articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE?
- 2) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns negativ, articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE se opune unei reglementări naționale care exclude cetățenii Uniunii de la acordarea asistenței sociale în cazul depășirii duratei maxime a șederii avute în vedere de articolul 6 din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 și când nu există un drept de ședere în baza altor dispoziții?
- 3) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns pozitiv, articolul 12 CE se opune unei reglementări naționale

care exclude resortisanții unui stat membru al Uniunii Europene chiar de la beneficiul unor prestații de asigurări sociale acordate imigranților clandestini?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sozialgericht Nürnberg (Germania) la 22 ianuarie 2008 — Josif Koupatantze/Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Cauza C-23/08)

(2008/C 107/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Josif Koupatantze

Pârât: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 (¹) este conform cu articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE?
- 2) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns negativ, articolul 12 CE coroborat cu articolul 39 CE se opune unei reglementări naționale care exclude cetățenii Uniunii de la acordarea asistenței sociale în cazul depășirii duratei maxime a șederii avute în vedere de articolul 6 din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 și când nu există un drept de ședere în baza altor dispoziții?
- 3) În ipoteza în care prima întrebare ar primi un răspuns pozitiv, articolul 12 CE se opune unei reglementări naționale care exclude resortisanții unui stat membru al Uniunii Europene chiar de la beneficiul unor prestații de asigurări sociale acordate imigranților clandestini?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.